

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415209256
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415209256.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa N.. C. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt D., D. č. XXX/XXX, proti odporkyni Y. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt H. D., G. č. XX, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19C/274/2015 zo dňa 17. 12. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd pozastavil plnenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k odporkyni. Okresný súd právne poukázal na ust. § 75 ods. 1, 6 O. s. p. a § 76 ods. 8 O. s. p. V odôvodnení uviedol, že na tamojšom okresnom súde je vedené tiež konanie, v ktorom sa v postavení navrhovateľky odporkyňa domáhala určenia výživného pre plnoleté dieťa a vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 5C/41/2013 - 188. Okresný súd v odôvodnení upriamil pozornosť na to, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Súď preskúmaním návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na vydanie predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie nie je opodstatnené, nakoľko má len dočasný charakter a jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov uvedených v O. s. p. prípustné a opodstatnené len vtedy, ak je táto dočasná úprava potrebná a naliehavá a je potrebný okamžitý zákaz súdu, nakoľko bez takejto dočasnej úpravy by došlo k nereparovateľnej ujme niektorého z účastníkov konania. Nakoľko navrhovateľ neosvedčil naliehavosť potreby nariadenia predbežného opatrenia, jeho návrh okresný súd zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vydať predbežné opatrenie, na základe ktorého by bola pozastavená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni. Odvolateľ v rámci konania vo veci samej o zrušení vyživovacej povinnosti voči odporkyni sa domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým by bolo pozastavené plnenie si vyživovacej povinnosti. Aj v odvolaní poukazuje len na to, že odporkyňa definitívne opustila Slovensko a je zamestnaná od 20. 09. 2014, a teda odporkyňa sa bezdôvodne obohacuje. Má vyššie príjmy ako má navrhovateľ, pričom navrhovateľ má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. Namietal, že okresný súd odmieta protokolovať otázky a odpovede na pojednávaní, ako aj vykonávať dokazovanie na jeho návrh. Poukázal na svoje príjmy a výdavky, zdôraznil nemorálne správanie sa odporkyne voči navrhovateľovi.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia potvrdil ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V zmysle citovaného ustanovenia odvolací súd sa pri odvolaní zaoberá rozsahom odvolania (výrok rozhodnutia, ktorý je odvolaním napadnutý) a dôvodmi odvolania (konkrétne dôvody uvádzané účastníkom konania v odvolaní).

V zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. o odvolaní možno rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Navrhovateľ odvolaním napadol uznesenie okresného súdu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia na pozastavenie plnenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni. Okresný súd v odôvodnení poukázal na ustanovenia zákona (zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov ďalej len v „O. s. p.“) na základe ktorých právne posúdil návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Námitka odvolateľa, že okresný súd „sa moc veľa na zákony a paragrafy neodvolával“ je neopodstatnená. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní poukazoval na vedenie pojednávania a vykonávanie dôkazov okresným súdom, je potrebné uviesť, že za vedenie konania je zodpovedný sudca. Čo sa týka dokazovania v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Pri nariaďovaní samotného predbežného opatrenia však prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. Z toho dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, ale stačí, ak sú osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie, alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom predbežného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu.

Okresný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že pokiaľ sa v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti otca k plnoletému dieťaťu rieši vo veci samej vecná stránka, či navrhovateľ ako otec dieťaťa má alebo nemá ďalej platiť výživné na plnoleté dieťa, potom predbežným opatrením, ktoré nie je konečným rozhodnutím, ale jeho účelom má byť len dočasná úprava pomerov účastníkov, sa nemožno opodstatnene domáhať rovnakého záveru. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že nariadenie predbežného opatrenia tak, ako ho formuloval navrhovateľ nie je opodstatnené, nakoľko predbežné opatrenie má mať dočasný charakter, a jeho nariadenie je opodstatnené len vtedy, ak je táto dočasná úprava potrebná a naliehavá a je potrebný okamžitý zásah súdu, nakoľko bez dočasnej úpravy by došlo k nereparovateľnej ujme niektorého z účastníkov konania. Len tá skutočnosť, že navrhovateľ predpokladá, že odporkyňa je zamestnaná, má vlastný príjem, kde dokonca jej príjem má prevyšovať príjem navrhovateľa, nemôže byť predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia, ale táto skutočnosť môže mať význam len pre rozhodnutie vo veci samej, to znamená, či vyživovacia povinnosť zo strany navrhovateľa voči odporkyni bude alebo nebude zrušená. Návrhom na vydanie predbežného opatrenia sa navrhovateľ nemôže domáhať prejudikovania rozhodnutia vo veci samej, teda vydania rozhodnutia z rovnakým právnym záverom, k akému môže súd dôjsť len v rámci rozhodovania o veci samej.

Pokiaľ existuje súdom určená vyživovacia povinnosť (rozsudkom), jej zrušenia je možné sa domôcť len súdnym rozhodnutím v rámci konania o veci samej, pričom na „pozastavenie“ plnenia vyživovacej povinnosti nemôže slúžiť inštitút predbežného opatrenia. Zánik vyživovacej povinnosti je potrebné deklarovať samostatným súdnym rozhodnutím vo veci samej.

Na základe uvedených skutočností bolo rozhodnutie okresného súdu potvrdené ako vecne správne.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.